

COMPENSATIECOMMISSIE

Zaaknummer Compensatiecommissie 2012CC215

Zaaknummer Klachtencommissie 2011T363

datum uitspraak 04/11/2013

De Compensatiecommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatiecommissie) geeft op grond van de Compensatieregeling R.-K. Kerk Nederland, Compensatie na seksueel misbruik van minderjarigen (hierna ook te noemen: de Compensatieregeling), het volgende advies naar aanleiding van de aanvraag tot compensatie door:

[naam],

geboren op [datum],

wonende te [plaats],

hierna te noemen: verzoekster,

bijgestaan door: mr. M.J.A.Nijssen, advocaat te Leiden,

te voldoen door:

de Congregatie der Broeders van Saint Louis,

gevestigd te [plaats],

hierna te noemen: verweerder.

1. Verloop van de procedure

1.1 Het aanvraagformulier voor het verkrijgen van compensatie wegens vastgesteld seksueel misbruik van een minderjarige door een persoon verbonden aan een R.-K. instelling in Nederland is door de griffie van de Compensatiecommissie ontvangen op 23 oktober 2012, tezamen met het advies van de Klachtencommissie d.d. 13 juli 2012 met zaaknummer 2011T363, waarin het seksueel misbruik gegrond is verklaard en de brief van 10 oktober 2012 waarin verweerder te kennen geeft de gegrondverklaring over te nemen. Het door verweerder ingevulde antwoordformulier is door de griffie ontvangen.

1.2 Bij brief van 17 januari 2013 heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie op de voet van artikel 19 van de Compensatieregeling nadere vragen gesteld aan verzoekster aangaande de geleden vermogensschade. Mr. Nijssen voornoemd heeft hierop namens verzoekster geantwoord bij brieven van 31 januari en 1 februari 2013. Verweerder is in de gelegenheid gesteld daarop te reageren, hetgeen verweerder heeft gedaan bij brief van 20 maart 2013.

1.3 Voorts is door de griffie nog ontvangen een brief d.d. 28 maart 2013 van mr. Nijssen namens verzoekster, alsmede -in reactie daarop- een brief van de zijde van verweerder van 13 mei 2013.

1.3 Door het indienen van het aanvraagformulier heeft verzoekster aangegeven akkoord te gaan met de Compensatieregeling. Ook verweerder heeft de Compensatieregeling aanvaard. Beide partijen hebben afschriften gekregen van alle genoemde stukken die deel uitmaken van het dossier waarover de Compensatiecommissie beschikt.

2. De vaststaande feiten

Voor de beoordeling van de aanvraag tot compensatie gaat de Compensatiecommissie uit van de feiten en omstandigheden, zoals deze door de Klachtencommissie in haar advies zijn vastgesteld en gegrond zijn bevonden. Kort weergegeven en nader beschreven in het advies van de Klachtencommissie gaat het in deze zaak om het navolgende seksueel misbruik.

Verzoekster kreeg in de derde klas van de [school] (gevestigd te [plaats]) les van broeder [naam], met als burgerlijke naam [naam] (hierna: [naam]). Tijdens het voorlezen in de klas ging [naam] op de punt van de lessenaar van verzoekster zitten, waarna hij zijn hand onder de rok van verzoekster in haar onderbroek schoof en haar genitaliën betastte. [naam] zorgde er voor dat dit misbruik zich aan het zicht van de andere leerlingen in de klas onttrok door met zijn kleding (door verzoekster omschreven als 'zwarte jurk') het misbruik te camoufleren en af te schermen. Verzoekster heeft, in een ijdele poging om het voortduren van het misbruik te verhinderen, de krappe onderbroekjes van haar zusje aangetrokken, waardoor zij -door het strakke elastiek van die broekjes- kleine littekens heeft veroorzaakt op haar benen. Al met al heeft het seksueel misbruik dat bestond uit betasting van de genitaliën van verzoekster gedurende een half jaar zeker drie keer per week plaatsgevonden.

Verzoekster was bij aanvang van het misbruik negen jaar oud.

3. Het bewijs en categorie-indeling

3.1 Verzoekster heeft als bewijsmiddel bedoeld in artikel 7 sub a van de Compensatieregeling in het geding gebracht het advies van 13 juli 2012 (zaaknummer 2011T363) van de Klachtencommissie gegeven naar aanleiding van de klacht van verzoekster. In dit advies is de klacht gegrond verklaard. Ook is overgelegd het besluit van 10 oktober 2012, waarin staat vermeld, dat de verantwoordelijke kerkelijke gezagsdrager het genoemde advies van de Klachtencommissie heeft overgenomen.

3.2 Gelet op het jegens verzoekster gepleegde seksueel misbruik, zoals vermeld onder 2 en gelet op het geleverde bewijs daarvan zoals vermeld onder 3.1, oordeelt de Compensatiecommissie dat een indeling van de aanvraag tot financiële compensatie in categorie 3, zoals nader omschreven in artikel 5 sub 3 van de Compensatieregeling, haar juist voorkomt.

Volgens artikel 5 van de Compensatieregeling en de toelichting daarop kan eerst sprake zijn van een vergoeding in categorie 5, indien sprake is van substantiële vermogensschade en geen gereede twijfel bestaat tussen deze schade en het seksueel misbruik.

Gelet op de hierna onder 4 aangevoerde redenen, kan daarvan naar het oordeel van de Compensatiecommissie in het onderhavige geval niet gesproken worden, hetgeen met zich brengt dat de onderhavige aanvraag om die reden definitief ingedeeld dient te worden in categorie 3.

4. Bedrag financiële compensatie en kosten rechtsbijstand

4.1 De Compensatieregeling kent, zoals de toelichting bij de Compensatieregeling het omschrijft, een tegemoetkoming naar billijkheid in de schade ontstaan door seksueel misbruik. In een aantal gevallen zal de compensatie de schade dekken, in een aantal gevallen zal dat niet zo zijn. De in deze regeling omschreven compensatie heeft het karakter van smartengeld ter erkenning van het jegens verzoekster gepleegde seksueel misbruik en ter genoegdoening van het geschokte rechtsgevoel. Het is bedoeld om een materiële vergoeding te bieden ter verzachting van het gedurende vele jaren ondergane psychisch leed, de pijn, het verdriet en de gederfde levensvreugde. Tevens is de vergoeding, zoals de toelichting op de regeling vermeldt, bestemd voor vergoeding van sommige uitgaven die gedaan zijn ten gevolge van het misbruik.

standpunt verzoekster

4.2 Op verzoek van de voorzitter van de Compensatiecommissie heeft mr. Nijssen namens verzoekster bij brieven van 31 januari, 1 februari en 28 maart 2013 de vermogensschade van verzoekster nader toegelicht. Kort samengevat wordt het navolgende gesteld.

Verzoekster kreeg vanwege het seksueel misbruik dat haar is aangedaan last van concentratieproblemen, waardoor haar schoolresultaten achteruit gingen. Zij raakte emotioneel geblokkeerd en kon bovendien met haar ouders niet over het misbruik spreken. In de schooljaren die volgden raakte verzoekster steeds verder achterop op school. Zij heeft na de lagere school slechts één jaar vervolgonderwijs (ULO) gevolgd. Aangezien zij niet over voldoende schoolse vaardigheden beschikte, raakte zij weinig gemotiveerd en is zij op haar dertiende jaar gaan werken. Verzoekster heeft daardoor in haar jeugd nauwelijks leren lezen en schrijven en haar algemene ontwikkeling is achter gebleven.

Wel blonk zij uit op het sportieve vlak. Zij heeft alle [diploma's] behaald en had de ambitie om [beroep] te worden. Die ambitie heeft zij echter niet kunnen verwezenlijken, omdat zij niet in het bezit was van de voor die opleiding vereiste vooropleiding en diploma's.

Verzoekster heeft vele jaren, nagenoeg haar hele leven, in de [sector] gewerkt, maar slechts een zeer bescheiden pensioen kunnen opbouwen. Verzoekster is van oordeel dat zij in haar leven minder inkomsten heeft kunnen verkrijgen dan het geval zou zijn geweest als zij een normale schoolopleiding had kunnen afronden. Dat zij dit niet heeft kunnen realiseren, schrijft zij toe aan het in haar jeugd aangedane seksueel misbruik.

Concluderend stelt verzoekster dat haar aanvraag ingedeeld dient te worden in categorie 5, nu sprake is van substantiële schade die zonder gerede twijfel in causaal verband staat met het seksueel misbruik, waardoor zij voor een door de Compensatiecommissie toe te kennen schadevergoedingsbedrag in aanmerking wenst te komen.

standpunt verweerder

4.3 Verweerder heeft bij brieven van 20 maart en 13 mei 2013 gereageerd en -kort samengevat- het volgende gesteld.

Wat betreft de vermogensschade is verweerder van oordeel dat moeilijk is vast te stellen dat het stoppen met de ULO te wijten is aan het seksueel misbruik dat verzoekster is aangedaan. Verweerder wijst in dat kader naar de moeilijke omstandigheden van het grote gezin waar verzoekster deel van uit maakte en het traumatische verlies van de broer van verzoekster in de periode waarin het misbruik plaatsvond.

Ook merkt verweerder op dat - met uitzondering van het cijfer voor algemene vorming - de schoolresultaten van verzoekster op de ULO op zich geen reden kunnen zijn geweest voor het verlaten van de opleiding. Voorts wijst verweerder er op dat het destijds niet gebruikelijk was om pensioen op te bouwen via de werkgever en dat dat bovendien pas vanaf de leeftijd van 25 jaar gebeurde.

Verweerder verklaart zonder meer te erkennen dat het misbruik diepe wonden heeft geslagen in het persoonlijk leven van verzoekster. Verweerder is dan ook bereid om door betaling aan verzoekster van een door de Compensatiecommissie vast te stellen compensatie de excuses aan verzoekster te onderstrepen.

Verweerder concludeert dat in beginsel sprake is van seksueel misbruik dat ingedeeld zou dienen te worden in categorie 3. De vraag of sprake is van substantiële vermogensschade die zonder gerede twijfel toe te rekenen aan het seksueel misbruik, laat verweerder ter beoordeling aan de Compensatiecommissie.

overwegingen Compensatiecommissie

4.4 De Compensatieregeling kent in artikel 5 de mogelijkheid tot toekenning van een gemaximeerde compensatie voor vermogensschade bij -onder meer- een indeling in categorie 3, waarvan hier sprake is. Daarbij dient de vermogensschade substantieel te zijn. Ook dient er volgens de toelichting op artikel 5 zonder gerede twijfel een causaal verband te zijn tussen die substantiële vermogensschade enerzijds en het seksueel misbruik anderzijds.

4.5 Bij de vaststelling van de omvang van de vermogensschade gaat het om een vergelijking tussen de situatie na het seksueel misbruik enerzijds en anderzijds de situatie zoals die - het seksueel misbruik weggedacht - naar redelijke verwachtingen geweest zou zijn gelet op alle bekende feiten en omstandigheden. De Compensatiecommissie heeft de door verzoekster ter onderbouwing van de omvang van haar vermogensschade aangedragen en door verweerder becommentarieerde factoren, beoordeeld.

4.6 De Compensatiecommissie is van oordeel dat niet zonder gerede twijfel aannemelijk is dat verzoekster substantiële schade (zoals bedoeld in de Toelichting bij de Compensatieregeling op pagina 10, 2^e alinea, onder 'Categorie 5') heeft geleden die veroorzaakt is door het haar aangedaan seksueel misbruik. Dit brengt met zich dat een indeling in categorie 5 -gelet op de daartoe gestelde eisen in de Compensatieregeling- niet aan de orde kan zijn. De Compensatiecommissie komt tot dit oordeel op grond van de volgende afweging.

4.7 Verzoekster brengt haar matig kunnen lezen en schrijven en het daardoor niet behalen van een basaal schooldiploma, waardoor vermogensschade is opgetreden, in verband met het haar in haar jeugd op negenjarige leeftijd aangedaan seksueel misbruik. De Compensatiecommissie is echter van oordeel dat dit gestelde causaal verband niet, althans niet zonder gerede twijfel, aannemelijk is. In zijn algemeenheid worden vaardigheden voor lezen en schrijven immers voor het negende jaar aangeleerd. Bovendien blijkt uit het overgelegde rapport van het eerste jaar op de ULO (dat dus dateert van de periode ná het seksueel misbruik) dat verzoekster over de hele linie goed, althans voldoende, scoorde met uitzondering van het cijfer voor algemene ontwikkeling. Niet aannemelijk is dat het enkel onvoldoende scores voor algemene ontwikkeling, terwijl voor de andere vakken wel naar behoren werd gescoord, aan het misbruik is te wijten. De Compensatiecommissie acht bij gebreke van daartoe overgelegde bewijsstukken, bovendien niet zonder gerede twijfel aannemelijk gemaakt dat het verlaten van de ULO na het eerste schooljaar -en daarmee ook de daardoor in haar latere leven opgetreden vermogensschade- is toe te schrijven aan het verzoekster aangedaan misbruik. Dit laat onverlet dat denkbaar en invoelbaar is dat het seksueel misbruik haar schoolresultaten negatief zal hebben beïnvloed.

4.8 De Compensatiecommissie wenst met het hiervoor gestelde over 'substantiële schade' op geen enkele wijze afbreuk wenst te doen aan de gevolgen en de impact die dit misbruik voor verzoekster in haar leven heeft en heeft gehad.

Zij hecht er nadrukkelijk aan op te merken dat zij zich rekenschap geeft van de ernst en frequentie van het verzoekster op een kwetsbare leeftijd aangedane seksuele misbruik.

Het voorgaande brengt de Compensatiecommissie tot het advies een bedrag van €17.500,- aan verzoekster te betalen.

4.9 Aan beoordeling van het feit dat in de jeugd van verzoekster sprake is geweest van ook andere mogelijk schadeveroorzakende factoren (zoals het feit dat verzoekster behoorde tot een zeer groot gezin dat kampte met financiële krapte alsmede dat de oudere broer van verzoekster is omgekomen), komt de Compensatiecommissie thans, nu substantiële vermogensschade in casu niet aan de orde is, niet meer toe. Ten overvloede wordt evenwel opgemerkt dat de Compensatiecommissie in zijn algemeenheid van oordeel is dat dergelijke omstandigheden niet afdoen aan een verplichting tot schadevergoeding van vermogensschade. Dit zou alleen anders zijn indien dergelijke negatieve gebeurtenissen voor rekening en risico van een aanvrager zelf zouden komen. Daarvan is in de visie van de Compensatiecommissie in het onderhavige geval geen sprake.

4.10 Verzoekster heeft een nota overgelegd ter hoogte van €2.180,92 inclusief kantoorkosten en rechtsbijstand aan de Compensatiecommissie ter zake van kosten van rechtsbijstand gemaakt in het kader van het aanvragen van de financiële compensatie. Gelet op artikel 22 van de Compensatieregeling komt daarvoor voor vergoeding in aanmerking een bedrag van €1.000,-

5. Slotsom

5.1 De Compensatiecommissie heeft kennisgenomen van alle stukken in het onderhavige dossier en is op grond daarvan tot het oordeel gekomen dat de onderhavige aanvraag gelet op de bepalingen van de Compensatieregeling dient te worden ingedeeld in categorie 3 en dat de hierna te vermelden bedragen voor betaling in aanmerking dient te komen.

5.2 Betaling van compensatie en kosten van rechtsbijstand geschiedt zonder dat van verzoekster tot compensatie finale kwijting ter zake van schadevergoeding wegens seksueel misbruik wordt verlangd.

5.3 Deze beslissing van de Compensatiecommissie geldt als bindend advies voor verweerder en is noch voor verzoekster, noch voor verweerder vatbaar voor enige vorm van beroep bij de Compensatiecommissie.

6. Het advies

De Compensatiecommissie komt tot een indeling van de aanvraag van verzoekster in categorie 3 en adviseert verweerder aan verzoekster een bedrag van €17.500,- te betalen, alsmede aan de advocaat van verzoekster ter zake van kosten van rechtsbijstand een bedrag van €1.000,-, beide bedragen te betalen binnen zes weken te rekenen vanaf de dag na deze uitspraak.

Deze beslissing is gewezen door de Compensatiecommissie in de samenstelling mr. B. H. (voorzitter), mr. J.M. van de L. en de heer E.S. G., bijgestaan door mr. E.B. S.-van C., griffier, op 04/11/2013 en is ondertekend door de voorzitter.

voorzitter